tarihlere dayanan kabileler arası düşmanlıkları ortadan kaldırmış ve onların birbirleriyle dostça ve kardeşçe yaşamalarını sağlamıştır.

Kardeşlikle bağdaşmayan çirkin huylardan birisi kibirdir, böbürlenmek ve kendini beğenip gururlanmaktır. Bu huy, kişinin insanlar tarafından sevilip sayılmasına ve hakkı kabul etmesine engeldir. Allah Teala Peygamberine: **"(Ey Muhammed!) Müminlerden sana uyanlara kanadını indir, (şefkat ve merhamet göster)."** [21] buyurmuştur. Peygamberimiz, Allah'ın bu emrine uyduğu içindir ki O'na inananlar etrafını yıkılmaz bir duvar gibi sarmışlardır. Bu husus Kur'an-ı Kerim'de hatırlatılmakta ve şöyle buyurulmaktadır: **"Sen (Ey Muhammed!) sırf Allah'ın rahmetiyle onlara karşı yumuşak davrandın (onlara şefkat ve merhamet gösterdin). Eğer kaba katı yürekli olsaydın onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık onları bağışla, onlar için Allah'tan mağfiret dile. (Yapacağın işlerde) onlara da danış. Bir kerre de azmettin mi artık Allah'a dayan. Muhakkak ki Allah kendine dayanıp güvenenleri sever."**[22]

Peygamberimiz bu ayetlerin canlı örneği idi. O hiç kimsede bulunmayacak bir tevazuya sahip idi. Ev işlerini kendisi yapar, elbisesini kendi eliyle yamar, odasını kendisi süpürürdü. Çarşı pazara gider, ihtiyaçlarını kendisi alırdı. Ziyaretine gelenlere ikramda bulunur, konuklarını kendisi ağırlardı. Ashaptan farklı giyinmezdi. Bu yüzden ashabı ile birlikte otururken gelen bir yabancı "Hanginiz Muhammed?" diye sorma ihtiyacını duyardı. Fakir ve zengin ayrımı yapmadan herkesin evine gider, onların hatırını sorardı. Bir gün adamın biri ziyaretine gelmişti. Bir Peygamberin huzurunda olduğunu duyarak heyecanlanmış ve titremeye başlamıştı. Peygamberimiz ona yaklaşmış ve "Heyecanlanma, ben bir hükümdar değilim. Kureyş kabilesinden kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum."[23] diyerek adamın sakinleşmesini sağlamıştır.

Değerli Müminler!

Allah Teala insanları eşit olarak yaratmıştır. Hiç kimsenin bir başkasına üstünlüğü yoktur. Herkes eşit haklara sahiptir. İnsanların kendilerinde üstünlük görmeleri, kendilerini övmeleri ve kendilerini beğenip gururlanmaları doğru olmadığı gibi bu, ne Allah (c.c.) ne de insanlar tarafından sevilen bir huy değildir. Allah Teala buyuruyor: **"...Siz kendinizi övmeyiniz, kimin müttaki olduğunu Allah daha iyi bilir."**[24] Çünkü insanı yaratan ve yaşatan Allah'tır. Onun duygu ve düşüncelerini, gizli ve açık yaptığı bütün işleri ancak O bilir. Durumu bu şekilde iken insanın kalkıp Allah'a karşı kendisini övmesi, çok iyi, üstün bir kişi olduğunu iddia etmesi elbette uygun olmaz. Kişi, bu husustaki kararı Allah'a bırakmalıdır. Yaptığı ibadetlere, hayır ve iyiliklere bakarak kendini beğenmesi ve gururlanması, taşıması gereken niteliğe alçak gönüllülüğe aykırı düşmektedir. Bu konuda şair güzel söylemiş:

"Okudum bildim deme,
Çok taat kıldım deme,
Eğer hakkı bilirsen bu kuru laf etmektir.

---

21 Şuarâ suresi, 215. ayet.
22 Âl-i İmrân suresi, 159. ayet.
23 İbn Mace, "Et'ime", 30.
24 Necm suresi, 32. ayet.